

तथा च पाद्ये ।
 “संक्रान्त्यां माघमासस्य साधिवासिततडुलान् ।
 निवेद्य विष्णवे भक्त्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 त्वयि तुष्टे जगत् सर्वमनेन प्रभविष्यति ।
 रक्ष सर्वं जगन्नाथ । गृह्यतां पिष्टकं शुभम् ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेत् भक्त्वा देवदेवपुरःस्थितान् ॥”
 अथर्चा भगवद्भक्तानिवादि ॥
 “नवेन वाससावेष्टा दूर्वासर्षपपुष्पकैः ।
 पूजयित्वाभिमन्त्रेण ह्यव्यस्तामभिरक्षतु ॥
 पुनः प्रभाते देवेशं प्रलिपेन्न्यचन्दनेः ।
 वन्द्यालङ्कारमाल्यैश्च पूजयित्वा यथाविधि ॥
 नीराजयित्वा देवेशं तडुलानधिवासितान् ।
 स्थालीयु पाकपात्रेषु मधुखण्डान्यमिश्रितान् ॥
 पङ्क्तिशः स्थापयेद्ये गन्धपुष्पाद्यतानितान् ।
 संपूर्णं पायसं कृत्वा दद्याद्दे चक्रपाणये ।
 दशवर्षकपिष्टश्च विष्णोः प्रियतरं परम् ॥
 ॐ जीवनं सर्वभूतानां जनकस्त्वं जगद्गुरोः ॥
 तन्मयाः शालिनो ह्येते त्वयैव जनिताः प्रभो ॥
 लोकास्तुयहृत्कार्याय गृह्येत्वा पिचविषहम् ।
 तव प्रीत्यै कृतानेतान् गृह्यात् परमेश्वर ! ॥
 त्वयि तुष्टे जगत् सर्वमनेन प्रभविष्यति ।
 स्नाह्यकारखण्डकारवष्टकारा दिवौकसाम् ॥
 आद्यायना भविष्यन्ति तेनैवाप्यायितं जगत् ।
 रक्ष सर्वं जगन्नाथ । तन्मयं सचराचरम् ॥
 इति संप्रार्थ्य देवेशं प्रार्थीतान् विनिवेदयेत् ॥१०॥
 अथ होलयात्रा ।
 “मालगुणे मासि कुर्वीत होलारोहणसुप्तमम् ।
 यत्र क्रीडति गोविन्दो लोकानुग्रहणाय वै ॥
 प्रत्यर्च्य देवदेवस्य गोविन्दाख्यानं कारयेत् ।
 फलगुणैश्च प्रकुर्वीत पञ्चाहानि त्र्यहानि वा ॥
 फालगुण्याः पूर्वतो विप्राश्चतुर्दशानि निशानुखे ।
 वङ्गानुसवं प्रकुर्वीत होलमण्डपपूर्वतः ॥”
 पाद्ये ।
 “पौर्णमास्यां समारम्भ पञ्चम्याश्च समाप-
 येत् ॥” ११ ॥
 अथ मदनभङ्गिका यात्रा ।
 “वासन्तिकं समाख्यास्ये यात्रां मदनभङ्गि-
 काम् ।
 यस्यां कृतार्थां दृष्टार्थां प्रीत्याति पुरुषोत्तमः ॥
 चेन्नशुक्रत्रयोदश्यामाहरेत्तत् सन्दलकम् ।
 देवस्थाने विरचिते मण्डपे साधिवासिते ॥” १२ ॥
 इति यात्रातत्त्वम् ॥
 देशाः षोडशप्रकारोत्सवः । यथा,—
 “वैशाखे मन्थयात्रा च चन्दनागुरुकल्पना ।
 ज्येष्ठे महास्नानयात्रा अस्तुवाचीदिनत्रयम् ॥
 आषाढे रथयात्रा च दिग्दिनयापिनी परा ।
 श्रावणे जलयात्रा च वस्त्रभूषणचामरेः ॥
 भाद्रे यात्रा धूननाख्या चण्डिकाया दिनत्रयम् ।
 आश्विने च महापूजा यात्रा यज्ञवलिप्रिया ॥
 कार्तिके दीपयात्रा च नवामस्यहायणी ।
 पौषे चाङ्गरागयात्रा वन्द्यालङ्कारभूषणैः ॥
 माघे मासि महादेवी रटनी च चतुर्दशी ।

होलाकैलिः फालगुणे च चेन्ने यात्रा चतुष्टयी ।
 दूतीयात्रा रासयात्रा वासन्ती नीलयात्रिका ।
 एवं यात्रा मया प्रोक्ता षोडशी भवमोचनी ॥”
 इति वामकेश्वरतन्त्रे ५४ पटलः ॥
 (रोगिदर्शनार्थं भिषजां यात्राविवरणम् । यथा,
 “इदानीं निर्गमे पुत्र । प्रवेशे वा गृहस्थ च ।
 शुभाशुभाणि सर्वाणि वक्ष्यामि शुकुनानि च ॥
 राजा गणो द्विजमयूरकखड्गरीटा-
 चायः शुकुन्तरजकः सितवस्त्रयुक्तः ।
 पुत्रान्विता च युवती गणिका च कन्या
 श्रेयः सुखाय यशसां प्रतिदर्शयन्ति ॥
 नटाद्याधो भासहारीतचक्रो
 भारदाजोष्किङ्करश्चागर्भः ॥
 एते श्रेष्ठा दक्षिणे वायु सखे
 वेद्यावेशी निर्गमे श्रेयसे च ॥
 सर्पोल्लुको वानरः शूकरश्च
 गोधा ऋक्षः लकलाशः शशश्च ॥
 एते दिशान्निर्गमे वा प्रवेशे
 कार्याघातो नोपकारेणु शस्ताः ॥
 ऋगो वा पिङ्गलो वापि प्रशस्ता दक्षिणे सदा ।
 निर्गमे वा प्रवेशे च दक्षिणाः शुभदायकाः ॥
 एको वा त्रीणि वा पञ्च सप्त वा नवसंख्या ।
 भाग्यकाले नराखान्तु ऋगा यान्ति प्रदक्षिणाः ॥
 शिखिहयगजगोधारासभो षड्रराजो
 सुखरपिककपोतो मोतकी शूकरी वा ।
 तदशुविहगराजो मङ्गलार्थिनः स्यु-
 र्वदिति शुकुनवेत्ता वामतो निर्गमे वः ॥
 तित्तिरिः क्रूरः क्रौञ्चः सारवाभासशूकरः ।
 वामे तु शुभशंखे च निर्गमे कार्यसिद्धये ॥
 काको दक्षिणतः श्रेष्ठो निर्गमे शुभदायकः ।
 प्रवेशे गदितः श्रेष्ठो वामतः कृष्णवायसः ॥
 जालको हि शशकोऽपि कर्कटो-
 कीर्त्तनश्च गदितं न सुखाय ।
 न शुभदर्शना अमी भवेयुः
 सर्पगोधाकलाशविङ्गलाः ॥
 दर्शनं हितकरं प्रवदन्ति
 खड्गरीटमरालङ्काराणाम् ।
 वामतः शुभकराः प्रवदन्ति
 दार्ढ्याघाटवराटकशुकश्च ॥
 इति शुभाशुभशुकुनानि ॥”
 इति हारीते द्वितीयस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥ * ॥
 तथा च ।
 “शुवकाष्ठपलाशानां शुक्रानां पथि सङ्गमाः ।
 नेष्यन्ते पतितान्स्वहीरान्स्वरिपवस्तथा ।
 ऋदुशीतोऽनुकूलश्च सुगन्धिश्चानिलः शुभः ।
 खरोष्णोऽनिलगन्धश्च प्रतिजोमश्च गर्हितः ।
 अश्यार्द्धदादिषु सदा ह्येदंशब्दश्च पूजितः ।
 विद्रध्युद्गुरुस्त्रेषु भेदशब्दस्तथैव च ॥
 रक्तपित्तातिवारेषु रङ्गशब्दः प्रशस्यते ।
 एवं याधिप्रवेशेण निमित्तसुप्तधारयेत् ॥
 तथैवाकुलहाकटमाक्रन्दरदितस्वनाः ।
 छद्दं वानपुरीवाद्यां शब्दो वै गर्हभोष्टयोः ॥

प्रतिषिद्धं तथा भयं क्षुत्तं स्वलितमाहृतम् ।
 दौर्भनस्यश्च वैदस्यं यात्रायां न प्रशस्यते ॥”
 इति सुश्रुते सूत्रस्थाने २६ अध्यायः ॥
 यादृशः, पुं, (यादृसां जलानां जलजन्तूनां वा
 ईशः ।) ससुद्रः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १३६ ॥
 यादः, [स] स्त्री, (यान्ति वेगेनेति । या + अस्तु ।
 वाहुलकात् दागमश्च ।) जलजन्तुः । इत्यमरः ।
 १।१।२० ॥ (यथा, भगवद्गीतायाम् ।१०।२६।
 “अनन्तश्चास्मि नामानां वरुणो यादसा-
 महम् ॥”
 जलम् । इति निघण्टुः । १ । १२ ॥)
 यादःपतिः, पुं, (यादसां पतिः ।) ससुद्रः । इत्य-
 मरः । १।१।२० ॥ वरुणः । इत्यजयपालः ॥
 यादवः, पुं, (यदोरपत्यम् । यदु + अच् ।)
 श्रीकृष्णः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भग-
 वद्गीतायाम् । ११ । ४१ ।
 “सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं
 हे कृष्ण ! हे यादव ! हे सखेति ।
 अजानता महिमानं तवेदं
 मया प्रमादात् प्रथयेन वापि ॥”)
 ययातेर्ज्येष्ठपुत्रो यदुस्तस्य वंशः । यथा,—
 “ययातेर्ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं नरर्षभ ! ॥”
 इत्यपक्रथ्य ।
 “माघवा दृष्यथो राजन् यादवाश्चित्संज्ञितम् ॥”
 इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे २३ अध्यायः ॥
 (यदुसम्बन्धिनि, चि । यथा, भागवते । १।१।३२ ।
 “मन्वेऽवनेर्गङ्गा गतोऽप्यगतं हि भारं
 यदुयादवं कुलमहो अविचलाम्बु ॥”)
 यादवी, स्त्री, (यदोरियमिति । यदु + अच् । डीप् ।)
 दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यदुवंशीयस्त्री-
 सामान्ये । यथा, महाभारते । १ । ६५ । १३ ।
 “प्राचीन्वान् खल्वश्रुकोत्सुपथेमे यादवीं तस्था-
 मस्य जज्ञे संयातिः ॥”)
 यादसानाथः, पुं, (यादसां जलजन्तूनां नाथः ।
 यष्टा अलुक् ।) वरुणः । इति हलायुधः ॥
 यादसांपतिः, पुं, (यादसां जलजन्तूनां पतिः ।
 यष्टा अलुक् ।) ससुद्रः । इत्यमरः । १।१।६४ ॥
 वरुणः । इति मेदिनी । ते, २३२ ॥ (यथा,
 देवीभागवते । ३ । ६ । ३५ ।
 “अश्विनौ वसवस्त्वष्टा कुबेरो यादसांपतिः ॥”
 क्षचित् विशेषणमपि । यथा, मार्कण्डेये । २२।११ ।
 “यावदन्तर्जले देवं वरुणं यादसांपतिम् ॥”)
 यादृक्, [श] चि, (य इव दृश्यते । दृष् + “अदा-
 दिभ्यु दृष्टीऽनालोचने कञ्च् ॥” ३।२।६० । इति
 चकारात् किन् । “आ सर्वनाम्नः ।” ६।३।६१ ।
 इत्याकारादेशः ।) य इव दृश्यते चः । इति
 मुग्धबोध्याकरणम् । येमन इति भाषा ।
 (यथा, भागवते । ४ । २६ । ६४ ।
 “नाशुभृतं कचानेन देहिनादृष्टमश्रुतम् ।
 कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृगाम्बु ॥”)
 यादृचः, चि, (य इव दृश्यते यमिव पश्यति वा ।
 दृष् + “दृशेः क्वच वक्तव्यः ।” ३।२।६० । इति